REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-1300/2023-59

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Vlatki Toplak, kao sucu pojedincu, temeljem prijedloga višeg sudskog savjetnika-specijaliste Lidije Đogaš Batovanja, u pravnoj stvari tužiteljice Marice Cisar iz Velike Rakovice, Ulica Črešni 18, OIB 14776417651, zastupane po punomoćniku Davoru Pavičiću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Pavičić & Partneri, protiv tuženika Euroherc osiguranje d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB 22694857747, zastupanog po punomoćnici Ivani Štih, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Grgić & Partneri, radi naknade štete, nakon održane i zaključene javne i glavne rasprave dana 14. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, dana 27. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I Dopušta se preinaka povišenjem tužbenog zahtjeva kako ga je tužiteljica postavila podneskom od dana 22. svibnja 2026.

II Nalaže se tuženiku isplatiti tužiteljici iznos od 3.850,00 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana 29. ožujka 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, za tri postotna poena te od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

III Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu od 3.844,56 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 27. listopada 2026. kao dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

IV Odbija se tuženik u cijelosti sa zahtjevom za naknadom troškova postupka.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi i tijekom postupka navodi kako je dana 30. studenog 2022. u Samoboru, na križanju Ulice Kralja Petra Krešimira IV i Ulice grada Wirgesa, stradala u prometnoj nezgodi kao vozačica vozila registarske oznake ZG5902-HE. Navodi kako je za nezgodu odgovorna Marina Herceg, iz Brestovja, Ulica Dugi put 5, koja je upravljajući vozilom registarske oznake ZG2683-FG, zbog neprilagođene brzine, udarila navedeno vozilo u kojem se nalazila tužiteljica, te na taj način izazvala nezgodu. Vozilo štetnika je u vrijeme štetnog događaja bilo osigurano kod tuženika po polici broj 08111144452. Tužiteljica je u nezgodi zadobila ozljede opisane u priležećoj medicinskoj dokumentaciji, zbog čega joj je pružena medicinska pomoć u Kliničkom bolničkom centru Sestre milosrdnice u Zagrebu. Temeljem odredbe čl. 1095. te čl. 1100. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima tužiteljica potražuje naknadu štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, te za tuđu pomoć i njegu, u iznosu od 2.750,00 eura. Tužiteljica navodi kako se u mirnom postupku dana 28. ožujka 2023. odštetnim zahtjevom obratila tuženiku, a isti nije postupio prema zahtjevu.
2. Nadalje, tužiteljica navodi kako potražuje zakonsku zateznu kamatu na iznos neimovinske i imovinske štete sukladno čl. 12. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu od dana nakon što je tuženiku podnesen odštetni zahtjev, odnosno od 29. ožujka 2023. pa do isplate, slijedom čega predlaže da sud po provedenom postupku donese presudu kojom se nalaže tuženiku platiti tužiteljici iznos od 2.750,00 eura, sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana 29. ožujka 2023. pa do isplate, kao i nadoknaditi tužiteljici trošak parničnog postupka.
3. U odgovoru na tužbu tuženik navodi kako je nesporna aktivna i pasivna legitimacija, nastanak predmetnog štetnog događaja kao i odgovornost za isti. Osporava visinu tužbenog zahtjeva preko nesporno isplaćenog iznosa u iznosu od 1.500,00 eura. Osporava zatraženi tijek zakonskih zateznih kamata. Nadalje, tijekom postupka i nakon zaključenog prethodnog postupka te provedenog medicinskog vještačenja po konačno postavljenom tužbenom zahtjevu tužiteljice iz podneska od 22. svibnja 2026., kako će to sud obrazložiti u nastavku ove presude, tuženik je prigovorio preinaci i istaknuo i prigovor zastare na preinačeni dio tužbenog zahtjeva. Slijedom navedenog, predlaže odbiti tužiteljicu sa tužbenim zahtjevom uz naknadu troškova tuženiku.
4. Također, stranke su na ročištu održanom 23. siječnja 2024. učinile nespornim kako su tužiteljici tuđu pomoć i njegu pružali ukućani.
5. Tužiteljica je tijekom postupka, a nakon zaključenja prethodnog postupka (zaključen dana 23. siječnja 2024. – list 63-64 spisa) podneskom od 22. svibnja 2026. uredila tužbeni zahtjev nakon provedenog medicinskog vještačenja po dr. Augustu Mijiću i dr. Branki Vidrih, na način da sada potražuje isplatu iznosa od 3.850,00 eura na ime neimovinske i imovinske štete koja je predmet ovog postupka, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 29. ožujka 2023. do isplate, sve uz naknadu troškova postupka.
6. Sud ukazuje kako predmetno uređenje tužbenog zahtjeva predstavlja preinaku tužbenog zahtjeva u smislu čl. 191. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25, dalje ZPP), budući je podneskom od 22. svibnja 2026. tužiteljica uredila tužbeni zahtjev na način da potražuje ukupni iznos od 3.850,00 eura, dok je prvotno postavljenim tužbenim zahtjevom potraživala iznos od 2.750,00 eura.

7. Tuženik se protivio preinaci tužbenog zahtjeva te je kako je to prethodno navedeno, istaknuo prigovor zastare na preinačeni dio.
8. Odredbom članka 190. stavka 1. ZPP-a u svezi s odredbom članka 191. stavka 1. istog zakona, određeno je da tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja prethodnog postupka. Odredbom članka 191. stavak 2. ZPP-a predviđena je iznimka takvog pravila prema kojoj bi se tužbeni zahtjev mogao preinačiti ukoliko bi tužitelj zahtijevao iz iste činjenične osnove drugu novčanu svotu zbog okolnosti nastalih nakon podnošenja tužbe, slijedom čega bi preinaka iznimno bila dopuštena ukoliko bi se nakon zaključenja prethodnog postupka ustanovilo postojanje činjenica koje opravdavaju takvu preinaku, a za koje stranke nisu mogle znati ranije bez svoje krivnje, primjerice da je vještak u nalazu i mišljenju ustanovio znatnije odstupanje od činjenica koje se nisu mogle utvrditi temeljem priležeće dokumentacije u spisu, primjerice smanjenje životnih aktivnosti u većem obujmu, zaostalo naruženje i slično. I u takvoj situaciji preinaka ne bi automatizmom bila dopuštena već bi valjalo provesti test razmjernosti, odnosno korisnosti pravne norme o nedopuštanju objektivne preinake tužbe u javnom interesu, kako ne bi došlo do povrede čl. 6. st. 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06, 2/10).
9. Kako je u konkretnom slučaju u odnosu na naknadno utvrđenu visinu nastale neimovinske i imovinske štete, a što je utvrđeno provedenim medicinskim vještačenjem provedenim po vještaku kirurgu i psihijatru, došlo do takvog odstupanja, time su utvrđene nove činjenice gdje tužiteljica preinaku nije mogla učiniti prije zaključenja prethodnog postupka, pa sud smatra kako je riječ o dopuštenoj iznimci koja bi bila opravdana po provedenom testu razmjernosti, slijedom čega je preinaka tužbenog zahtjeva dopuštena kako je to odlučeno u toč. I. izreke, a budući je evidentno kako stranka za predmetno potraživanje odnosno obujam istog nije mogla znati ranije bez svoje krivnje, odnosno vidljivo je kako je bilo potrebno provesti dokaz medicinskim vještačenjem po ovlaštenim sudskim vještacima, obzirom ni sud niti stranke nemaju stručna znanja da bi se navedeno utvrdilo bez navedenog vještačenja.
10. Također, sud ocjenjuje pojedine procesne situacije u parnici u cilju donošenja pravilne i zakonite odluke, pazeći na nužnost pravovremenog pružanja pravne zaštite uz što manji utrošak vremena i dužan je spriječiti one dispozicije koje su same po sebi u suprotnosti sa postojećim pravnim poretkom no i one koje su same po sebi dopuštene, ali imaju za cilj da proizvedu nedopuštene pravne posljedice, odnosno kojima stranke zloupotrebljavaju svoja procesna ovlaštenja, te je temeljem odredbe članka 190. stavaka 1. i 2. ZPP-a sud dopustio preinaku obzirom je to svrhovito za konačno rješenje odnosa među strankama, čime je odlučeno kao pod toč. I. izreke.
11. U odnosu na istaknuti prigovor zastare na preinačeni dio tužbenog zahtjeva, sud ističe kako smatra navedeni prigovor neosnovanim jer je taj tužbeni zahtjev identičan po svojoj činjeničnoj i pravnoj osnovi sa tužbenim zahtjevom na isplatu iz tužbe te se ne radi o promjeni istovjetnosti zahtjeva, nego je riječ o istom zahtjevu o kojem parnica već teče od podnošenja tužbe i glede kojeg tužiteljica ne može pokrenuti tužbom drugi parnični postupak jer bi se to protivilo zabrani dvostruke litispendencije. Slijedom navedenog, i na preinačeni (povišeni) dio tužbenog zahtjeva zastara se računa od dana podnošenja tužbe, a što je ovdje 16. svibnja 2023., a ne od dana preinačenja tužbenog zahtjeva, povećanjem istog (tako i Županijski sud u Zagrebu u presudi Gž-1488/22-2 od 11.10.2022. i presudi Gž-1971/22-2 od 3.1.2023., a što je i stav Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske zauzet na 2. sjednici tog Odjela održanoj 27.5.2024. na kojoj sjednici je zauzeto pravno shvaćanje da se, u slučaju kad je preinaka tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove (neprava preinaka) moguća i dopuštena

(čl. 190. i čl. 191. ZPP-a), zastara prekida već podnošenjem tužbe, odnosno do prekida zastare ne dolazi tek u trenutku preinačenja tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva.
12. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u Potvrdu MUP-a PP Samobor, medicinsku dokumentaciju tužiteljice, dokaz o otpravku odštetnog zahtjeva sa lista 26 spisa, potvrdu o izvršenom plaćanju sa lista 40 spisa, te je proveden dokaz medicinskim vještačenjem po vještaku dr. Augustu Mijiću (kirurg) i po dr. Branki Vidrih (psihijatar).
13. Na temelju provedenog dokaznog postupka, cijeneći sve provedene dokaze sukladno čl. 8. ZPP-a, u njihovoj ukupnosti i svaki zasebno, ovaj sud smatra tužbeni zahtjev tužiteljice osnovanim kao pod toč. II. izreke.
14. Između stranaka nije sporan nastanak štetnog događaja, aktivna i pasivna legitimacija, te odgovornost osiguranika tuženika za nastanak štetnog događaja. Nije sporno i da su tuđu pomoć i njegu tužiteljici pružali ukućani. Nadalje, među strankama nije sporno i da je tuženik u mirnom postupku dana 19. lipnja 2023. isplatio tužiteljici iznos od 1.500,00 eura na ime naknade štete koja je predmet ovog postupka (neimovinska i imovinska šteta).
15. Među strankama je sporna visina predmetnog tužbenog zahtjeva, zatraženi tijek zakonskih zateznih kamata na neimovinsku i imovinsku štetu te kako je prethodno navedeno je li protekao zakonski rok za zastaru na preinačeni dio tužbenog zahtjeva.
16. Radi utvrđenja visine neimovinske te imovinske štete na ime tuđe pomoći i njege, sud je proveo dokaz medicinskim vještačenjem po dr. Augustu Mijiću (kirurgu) i dr. Branki Vidrih (psihijatar).
17. Tako iz nalaza i mišljenja vještaka dr. Augusta Mijića od 27. veljače 2025. proizlazi kako je tužiteljica stradala u štetnom događaju dana 30. studenog 2022. kada je zadobila trzajnu ozljedu vratne kralješnice i natučenje glave. Trajne posljedice ozljede umanjuju opću, životnu i radnu sposobnost tužiteljice za 2% u kojem omjeru su potrebni pojačani napori u svakodnevnom životu i radu. Radi se o pogoršanju na od prije promijenjenu vratnu kralješnicu. Obzirom na priloženu medicinsku dokumentaciju psihijatrijskog liječenja, vještak smatra kako je potrebno provesti dodatno medicinsko vještačenje po vještaku psihijatru radi eventualnih trajnih posljedica s psihičke strane te ocjenu straha. Bol jakog intenziteta je trajala oko 3 dana, srednjeg oko 7 dana, manjeg još oko 20 dana. Zaostale manje boli su bile trajnog karaktera i kao takve se ubrajaju u pojačane napore. Naruženosti nema, a tuđa pomoć druge osobe bila je potrebna za vrijeme provedenog liječenja (mirovanje) kod kuće 30 dana po 2 sata dnevno. Tužiteljica je morala mirovati i nije mogla raditi za nju uobičajene poslove. Pomoć je bila potrebna za održavanje osobne higijene, pribavljanja hrane i drugih svakodnevnih potreba. Također, vještak navodi kako je inicijalno liječenje završeno 14. ožujka 2023.
18. Stranke nisu prigovarale nalazu i mišljenju vještaka dr. Augusta Mijića, te je sud slijedom navoda vještaka odredio provođenje medicinskog vještačenja i po vještaku psihijatru dr. Branki Vidrih koja je u svom pisanom nalazu i mišljenju od 23. svibnja 2025. navela kako je tužiteljica u štetnom događaju pretrpjela primarni strah koji je bio intenzivan i kratkotrajan u trenutku štetnog događaja. Sekundarni strah jakog intenziteta trpjela je 2 dana, srednjeg intenzitet 7 dana, te blažeg do tri mjeseca po štetnom događaju. Zbog tegoba iz kruga Posttrauamtskog stresnog poremećaja, u svakodnevnom životu i radu ulaže pojačane napore u omjeru od 5%.
19. Kako je predloženo davanje objedinjene ocjene oba vještaka, to su vještaci očitovanjem od 24. rujna 2025. naveli kako suglasno ocjenjuju da je kod tužiteljice uslijed predmetnog štetnog događaja došlo do SŽA u omjeru od 6%.
20. Obzirom na istaknute prigovore tuženika na predmetni nalaz i mišljenje, sud je proveo dokaz usmenim obrazloženjem vještaka dr. Branke Vidrih na ročištu

održanom 30. ožujka 2026. koja je tom prilikom istaknula kako u cijelosti ostaje kod pisanog nalaza i mišljenja. Pri donošenju mišljenja u obzir je uzela dostupnu medicinsku dokumentaciju i klinički pregled tužiteljice. Prema njezinom kazivanju prije 30-ak godina bila je u psihijatrijskom tretmanu neko kraće vrijeme no stanje se stabiliziralo. Smatra da je odgovorila na pitanje suda koje je vezano za štetni događaj od 30. studenog 2022. te da je ocjena straha i trajnih posljedica dana realno i objektivno u skladu sa pravilima struke. Nema saznanja da je tužiteljica 2009. stradala također u prometnoj nezgodi i da je bila psihijatrijski liječena.

21. Punomoćnik tužiteljice je potom predložio da vještak dr. Branka Vidrih izvrši uvid u cjelokupni zdravstveni karton tužiteljice i potom da dopunsko očitovanje, sa čime se suglasio i punomoćnik tuženika.

22. Dr. Branka Vidrih je dopisom od 28. travnja 2026. dala dopunsko očitovanje, a nakon izvršenog uvida u cjelokupni zdravstveni karton tužiteljice i pritom navela kako se u svim nalazima psihijatra iščitava kako je tužiteljica i dalje nezadovoljavajućeg zdravstvenog stanja. Uvidom u osobni zdravstveni karton koji datira od 19. travnja 2005. do 24. siječnja 2024. vidljivo je kako je tužiteljica u višegodišnjem psihijatrijskom tretmanu radi povratnog depresivnog poremećaja. Povremeno je na antidepresivima, povremeno je terapija korigirana. Dakle, od ranije, puno prije štetnog događaja koji je predmet ovog spora, tužiteljica se liječi po psihijatru. U kartonu se nađe i podatak da je 22. lipnja 2009. imala prometnu nezgodu. Vještak dr. Branka Vidrih potom ističe kako nakon uvida u dostavljenu medicinsku dokumentaciju, u potpunosti ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja i usmenog očitovanja koje je dala na ročištu 30. ožujka 2026.

23. Nadalje, tuženik je na ročištu održanom dana 14. rujna 2026. ostao kod svih prigovora na nalaz i mišljenje vještaka dr. Branke Vidrih te je predložio provođenje novog medicinskog vještačenja, čemu se tužiteljica protivila.

24. Sud je na ročištu održanom 14. rujna 2026. odbio prijedlog tuženika za provođenjem novog medicinskog vještačenja obzirom ovaj sud smatra kako je vještak dr. Branka Vidrih svojim usmenim obrazloženjem kao i pisanim očitovanjem u cijelosti otklonila sve istaknute prigovore i primjedbe te da bi u okviru navedenog, provođenje novog medicinskog vještačenja bilo u cijelosti u suprotnosti sa načelom ekonomičnosti i efikasnosti parničnog postupka. Za istaknuti je kako stranke nisu prigovarale nalazu i mišljenju vještaka dr. Augusta Mijića.

25. Naime, sud je u cijelosti prihvatio izrađene nalaze i mišljenja vještaka dr. Augusta Mijića i dr. Branke Vidrih obzirom su isti izrađeni po stručnim osobama nakon izvršenog uvida u potrebnu dokumentaciju i osobni pregled tužiteljice, a nalaz i mišljenje valjano je obrazloženo, dano u suglasju sa suvremenim dostignućima medicinske znanosti. Vještaci su detaljno opisali ozljede koje je tužiteljica zadobila nalazeći uporište za ocjenu istih u medicinskoj dokumentaciji te su na temelju nedvojbeno utvrđenih ozljeda dali ocjenu fizičkih bolova, straha, zaostalih trajnih posljedica te potrebom i opsegom tuđe pomoći, slijedom čega su predmetna vještačenja u cijelosti objektivna i prihvatljiva.

26. Slijedom svega navedenog i dokumentacije koja prileži spisu te iz provedenih dokaza, proizlazi da je povrijeđeno pravo osobnosti tužiteljice na tjelesno i duševno zdravlje, čime je istoj nastala neimovinska šteta u smislu čl. 19. st. 2. u svezi s čl. 1046. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje ZOO).

27. Utvrđena težina povreda i okolnosti u slučaju opravdavaju dosuđenje pravične novčane naknade za neimovinsku štetu sukladno čl. 1100. st. 1. ZOO-a. Naime, u slučaju kumulacije više povreda prava osobnosti, kao što su u konkretnom slučaju pravo na tjelesno i duševno zdravlje, za tako međusobno povezane i isprepletene oblike tih povreda, ukazuje se opravdanim dosuditi jedan iznos pravične novčane naknade za sve utvrđene oblike neimovinske štete.

28. Sud je raspravljao i utvrdio činjenice koje je tužiteljica navela u tužbi: fizičke bolove, strah, te zaostale trajne posljedice budući su one u smislu odredbe čl. 1100. st. 1. ZOO-a kriteriji (mjerila), odnosno kvalifikatorne okolnosti koje utječu na visinu pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu.
29. Naime, kada je riječ o dosuđenju pravične novčane naknade neimovinske štete, za istaknuti je da pravična novčana naknada nema samo kompenzacijsku već i satisfakcijsku funkciju, gdje su navedene funkcije pravične novčane naknade fokusirane na oštećenika i potrebu da se on barem približno dovede u stanje u kojem je bio prije poduzimanja štetne radnje i nastupanja njezinih štetnih posljedica.
30. Za istaknuti je kako je tužiteljica nedvojbeno bila sudionikom predmetnog štetnog događaja, da je ista zadobila tjelesne ozljede pobliže opisane u priležećoj medicinskoj dokumentaciji te da je za predmetni štetni događaj isključivo odgovoran osiguranik tuženika, kao i da je ista zadobila ozljede koje su zahtijevale od tužiteljice mirovanje i primjenu adekvatnog liječenja kako bi došla u stanje u kojem je bila prije nastupanja štetnih posljedica predmetnog događaja, odnosno prije zadobivenih ozljeda, pretrpljenog straha i fizičkih bolova kao i zaostalih trajnih posljedica.
31. Uzimajući u obzir sve navedene činjenice, a posebice vrstu ozljeda, trajanje i intenzitet fizičkih bolova, pretrpljeni strah i zaostale trajne posljedice prema utvrđenju vještaka dr. Augusta Mijića i dr. Branke Vidrih, a čiji je nalaz i mišljenje sud u cijelosti prihvatio kako je to prethodno pojašnjeno, te neugodnosti koje je tužiteljica trpjela tijekom liječenja, kao i trajanje i intenzitet fizičkih bolova i straha, to sud smatra kako tužiteljici pripada pravo na naknadu štete zbog povrede prava osobnosti u vidu povrede na duševno i tjelesno zdravlje temeljem odredbe čl. 1100. st. 1. i 2. ZOO-a, u ukupnom iznosu od 5.050,00 eura umanjeno za nesporno isplaćeni iznos od 1.500,00 eura, dakle iznos od 3.550,00 eura pri čemu sud ukazuje kako je pri određivanju visine pravične novčane naknade uzeo u obzir i promjene u vrijednosti valute Republike Hrvatske uzrokovane inflatornim kretanjima koja su intenzivna posljednjih nekoliko godina, te se koristio i podacima Državnog zavoda za statistiku o stopi inflacije mjerenoj indeksom promjena potrošačkih cijena u odnosu na 2020. od posljednje promjene Orijentacijskih kriterija gdje su se troškovi života u više navrata povisili u svim segmentima, kako u Republici Hrvatskoj tako i u globalnim razmjerima. Sud ističe kako je ove okolnosti uzeo u obzir i kod odmjeravanja visine cijene sata za tuđu nestručnu pomoć, kako je to navedeno dalje u obrazloženju.
32. Temeljem čl. 1095. st. 1. ZOO-a, tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan je naknaditi mu troškove oko liječenja i druge troškove u vezi s time.
33. Time je sud našao osnovanim tužbeni zahtjev tužiteljice s osnova imovinske štete na ime tuđe pomoći i njege u visini od 300,00 eura. Prema odredbama čl. 1089. st. 2. ZOO-a tužiteljica ima pravo na naknadu troškova neophodne tuđe pomoći i njege prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke prema neto zaradi osobe koja bi u mjestu u kojem je tuđa pomoć i njega pružana bila sposobna pružiti takvu uslugu. Tužiteljica ima pravo na naknadu štete za tuđu pomoć i njegu i onda kada je ta pomoć pružena besplatno, što je ovdje slučaj (tužiteljica nije dostavila račun ovlaštene ustanove za pružanje takvih usluga) uz naznaku da se radilo o pružanju tuđe pomoći i njege nakon liječničke obrade te otpusta kući, a po zadobivenim ozljedama.
34. Sud je prema slobodnoj ocjeni, a primjenom čl. 223. ZPP-a i čl. 10. ZPP-a, jer bi svaki drugi način utvrđivanja uzrokovao nerazmjerne troškove, a također bi postupak u ovoj pravnoj stvari bio nepotrebno produžen, imajući u vidu domicil tužitelja i cijenu radne snage koja je sposobna pružiti slične usluge, a sve bez poreznog opterećenja, utvrdio da je cijena jednog sata za pružanje pomoći i njege primjerena u iznosu od 5,00 eura.

35. Iz nalaza i mišljenja utvrđeno je kako je tužiteljici bila potrebna tuđa pomoć i njega u trajanju od 60 sati, a koju pomoć su istoj pružali ukućani te se ista sastojala u pomoći pri obavljanju osobne higijene, odijevanja, hranjenja, dok je cijenu sata u visini od 5,00 eura utvrdio sud, kako je to prethodno navedeno, to tužiteljici, a temeljem čl. 1089. st. 2. ZOO-a u svezi odredbe čl. 223. ZPP-a pripada pravo na iznos naknade štete za tuđu pomoć u visini od 300,00 eura, čime je odlučeno kao u točki II. izreke.

36. Sukladno čl. 22. st. 2. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine broj 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14 i 155/23, dalje ZOOP) koji se primjenjuje kao lex specialis, a kojim se regulira položaj i krug trećih osoba, propisano je da su ugovorom o osiguranju iz stavka 1. ovog članka pokrivene i štete zbog smrti, tjelesne ozljede, narušavanje zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari putnika u vozilu kojim je prouzročena šteta, dok je u stavku 1. istog članka propisano da je vlasnik vozila dužan sklopiti ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju uporabom vozila može nanijeti trećim osobama zbog smrti, tjelesne ozljede, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari čime proizlazi da osoba ozlijeđena kao putnik u prijevozu ima pravo na naknadu štete po polici osiguranja od automobilske odgovornosti za svu štetu koja mu nastane kao posljedica štetnog događaja, pa tako i troškova liječenja.

37. Sud ukazuje kako čl. 22. VI-Direktive 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osiguranju od odgovornosti iz uporabe motornih vozila i o provođenju obveze osiguranja takve odgovornosti, glasi: "Države članice predviđaju obvezu, koja je podržana odgovarajućim učinkovitim i sastavnim financijskim ili istovjetnim upravnim kaznama, u svrhu da, u roku od tri mjeseca od dana kada je oštećena strana dostavila svoj zahtjev za naknadu štete izravno osiguravajućem društvu osobe koja je uzrokovala nezgodu ili njegovom predstavniku zaduženom za odštetne zahtjeve, osiguravajuće društvo osobe koja je uzrokovala nezgodu ili njegov predstavnik zadužen za odštetne zahtjeve imaju obvezu dati obrazloženu ponudu za naknadu štete u slučajevima kad odgovornost nije osporena i kad je odšteta procijenjena ili osiguravajuće društvo kojemu je upućen zahtjev za naknadu štete ili njegov predstavnik zadužen za odštetne zahtjeve imaju obvezu dati utemeljeni odgovor na točke navedene u odštetnom zahtjevu u slučajevima kad je odgovornost osporena ili kad odšteta nije u potpunosti procijenjena. Države članice donose odredbe kako bi osigurale da se, kad ponuda nije dana u roku od tri mjeseca, plaća kamata na iznos naknade štete koju ponudi osiguravajuće društvo ili na iznos koji oštećenoj strani dodijeli sud."

38. Člankom 12. stavak 1. ZOOP-a određeno je da je odgovorni osiguratelj dužan u roku od 60 dana od dana primitka odštetnog zahtjeva utvrditi osnovanost i visinu tog zahtjeva te dostaviti podnositelju zahtjeva: obrazloženu ponudu za naknadu štete, ako su odgovornost za naknadu štete te visina štete nesporne, ili utemeljen odgovor na sve točke iz odštetnog zahtjeva u slučaju ako su odgovornost za naknadu štete ili visina štete sporne. Odredbom čl. 12. st. 3. ZOOP-a određeno je da je odgovorni osiguratelj dužan isplatiti iznos naknade štete u roku iz st. 1. ovog članka, a u slučaju nemogućnosti utvrđenja visine konačnog iznosa štete dužan isplatiti iznos nespornog iznosa naknade štete.

39. Nadalje, stavkom 4. istog članka ZOOP-a određeno je da u slučaju neizvršenja obveze isplate naknade štete ili nespornog iznosa naknade štete, u roku iz st. 1. ovog članka, oštećena osoba uz dužni iznos naknade štete, odnosno uz dužni nesporni iznos naknade štete ima pravo i na isplatu iznosa kamate, i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva.

40. Da bi tuženik mogao isplatiti tužiteljici naknadu neimovinske štete i imovinske štete za tuđu pomoć, mora mu biti poznat, kako opseg, tako i visina njegove obveze, a za to je nužno da je tuženiku dostavljena relevantna medicinska dokumentacija na

temelju koje se može utvrditi u kojem opsegu je došlo do povrede tjelesnog i duševnog zdravlja tužiteljice te koji je opseg potrebne tuđe pomoći.

41. Sud ističe da je zaključkom sa sastanka predsjednika Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova održanog u Šibeniku, broj Su-IV-155/16 zaključeno da zatezne kamate na iznos naknade neimovinske štete teku od dana podnošenja zahtjeva u mirnom postupku odgovornom osiguratelju, a ako takav zahtjev nije bio podnesen, onda od podnošenja tužbe, i to za onu štetu koja je u tom trenutku nastala, odnosno, koja je u tom trenutku po redovnom tijeku bila predvidiva (tako i Rev 1056/2017-3 od 27. travnja 2021. i Rev-1721/2015 od 23. ožujka 2022.). Slijedom navedenog, obzirom na izražena mišljenja u odlukama Vrhovnog suda RH, sud ukazuje kako time tužiteljica ima pravo na zatezne kamate na neimovinsku štetu od trenutka podnošenja odštetnog zahtjeva. Dakle, prema odredbi čl. 22. st. 1. citirane Direktive tuženik je u roku od tri mjeseca počev od 28. ožujka 2023. trebao tužiteljici dati obrazloženu ponudu za naknadu štete odnosno isplatiti mu naknadu štete, a što je tuženik učinio djelomično isplatom iznosa od 1.500,00 eura, te ovaj sud smatra da upravo sukladno čl. 22. st. 2. citirane Direktive tuženik tužiteljici treba platiti zakonsku zateznu kamatu od podnošenja odštetnog zahtjeva i cjelokupne medicinske dokumentacije tužiteljice do isplate, a što je u skladu i s čl. 12. st. 4. ZOOP-a.

42. Slijedom navedenog, tužiteljica ima pravo i na zatražene zakonske zatezne kamate na dosuđenu glavnicu na ime neimovinske štete u iznosu od 3.550,00 eura od dana nakon podnošenja odštetnog zahtjeva odnosno od 29. ožujka 2023. do isplate (odštetni zahtjev od 28. ožujka 2023. poslan i uručen tuženiku putem e-maila 28. ožujka 2023. – list 26 spisa) kako je to tužiteljica pravilno i zatražila te je sud navedenom zahtjevu tužiteljice udovoljio, čime je odlučeno kao pod toč. II. izreke.

43. Nadalje, tužiteljica ima pravo na zatezne kamate na imovinsku štetu (tuđa pomoć i njega) sukladno čl. 1086. ZOO-a od trenutka nastanka štete no kako tužiteljica navedene kamate potražuje od kasnijeg datuma, od 29. ožujka 2023., a što je povoljnije za tuženika, to je sud udovoljio i tom zahtjevu tužiteljice čime je odlučeno kao u točki II. izreke.

44. Slijedom svega navedenog, sud je tužiteljici po provedenom dokaznom postupku dosudio cjelokupni iznos od 3.850,00 eura (na ime neimovinske štete iznos od 3.550,00 eura i na ime imovinske štete za tuđu pomoć i njegu iznos od 300,00 eura), čime je odlučeno kao u točki II. izreke.

45. Stopa zatezne kamate na dosuđeni iznos utvrđena je sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a, te odredbi čl. 1. Uredbe o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 156/22) i čl. 1. Zakona o izmjenama i dopunama zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 155/23).

46. Odluka o troškovima, temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, čl. 155. ZPP-a, Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika rad (Narodne novine broj 142/12, 108/14, 126/22, 138/23, dalje Tarifa) te priloženim troškovnicima, sve sukladno vrijednosti predmeta spora od 3.850,00 eura prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu dok je stopa zatezne kamate na trošak određena sukladno čl. 29. st. 2. ZOO-a. Tužiteljici je tako priznat trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu od 3.844,56 eura i to na ime sastava odštetnog zahtjeva u iznosu od 200,00 eura, potom tužbe prema Tbr. 7/1. u iznosu od 200,00 eura, te podneska od 12.7.2023., 7.4.2025. prema Tbr. 8/1, za svaku radnju u iznosu od po 150,00 eura, podneska od 7.10.2025. i 22.5.2026. prema Tbr. 8/1, za svaku radnju u iznosu od po 200,00 eura (maksimalno 4 obrazložena podneska tijekom postupka), za zastupanje po odvjetniku na ročištima dana 23.1.2024. prema Tbr. 9/1 u iznosu od 150,00 eura, za zastupanje po punomoćniku odvjetniku na ročištima dana 11.12.2025., 30.3.2026., 14.9.2026. prema Tbr. 9/1 za svaku radnju u iznosu od po 200,00 eura, za sastav podnesaka od 2.10.2023., 23.5.2025. i 14.8.2025. prema Tbr. 8/3 za svaku radnju u

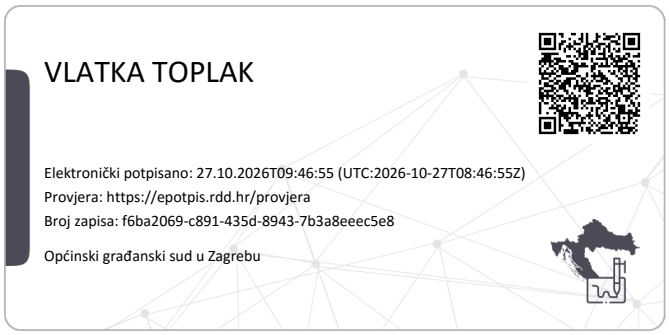
iznosu od po 100,00 eura, za sastav podneska od 12.9.2023., 15.4.2024., 7.10.2024., 7.2.2025., 17.6.2025., 21.7.2025., 10.4.2026. prema Tbr. 8/4 za svaku radnju u iznosu od po 50,00 eura, kao i za zastupanje po punomoćniku odvjetniku na ročištu za objavu presude prema Tbr. 9/3 u iznosu od 100,00 eura, sve uz pripadajući PDV 25%, čemu je valjalo pridodati i trošak medicinskog vještačenja u iznosu od 399,08 eura, te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 36,98 eura i na presudu u iznosu od 158,50 eura, sve sukladno odredbama Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 9/21, 51/23), što ukupno iznosi 3.844,56 eura, čime je odlučeno kao pod toč. III. izreke u odnosu na trošak tužiteljice i u točki IV. izreke u odnosu na trošak tuženika sukladno čl. 154. st. 1. ZPP-a.

47. Odluka o tijeku zateznih kamata na trošak parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a.

48. Tužiteljici nije priznat trošak sastava podneska od 24.1.2024. i 10.12.2025. obzirom se radi o dokazu uplate troškova, a što sud utvrđuje uvidom u novčane obveze u e-spisu ili putem obračunskog lista računovodstva ovog suda, čime navedeni trošak nije nužan u smislu čl. 155. ZPP-a za vođenje postupka.

Zagreb, 27. listopada 2026.

Sudac:
Vlatka Toplak

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa iste. Žalba se podnosi pisano u 3 istovjetna primjerka putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:
1. tužiteljici po pun. uz sudsku pristojbu na presudu
2. tuženiku po pun.

U Zagrebu, dana 27. listopada 2026. godine
Viši sudski savjetnik-specijalist: Lidija Đogaš Batovanja

Broj zapisa: **9-3088f-3406b**

Kontrolni broj: **013a7-3414b-786d3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.